

[Johan Poulsen.]

have. Senere er der ved samarbejde mellem kirkeministeriet, biskop Westergaard Madsen og provsten på Færøerne udarbejdet et arbejdsregulativ for vicebiskoppen. Nævnte regulativ er stort set en stadfæstelse af de beføjelser, som praksis formentlig gennem århundreder har tillagt indehaveren af provsteembedet på øerne. På grund af øernes beliggenhed og den især i ældre tider dårlige forbindelse med den øvrige del af riget har provsterne på Færøerne faktisk haft en del videregående beføjelser end provster i almindelighed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det, jeg i det foregående har tilladt mig at betegne som et arbejdsregulativ, og hvori vicebiskoppens beføjelser nærmere præciseres, har været forelagt Færøernes landsstyre og har opnået dets tilslutning. Da stillingen som vicebiskop er knyttet til embedet som sognepræst for Sydstrømø præstegæld, finder man det rimeligt, at stillingen første gang besættes med den nuværende sognepræst, der tillige er provst for øerne. Derimod finder man det naturligt, at der ved senere ledighed i stillingen i lighed med, hvad der er tilfældet ved valg af biskopper, gives samtlige færøske menighedsråd indflydelse på stillingens besættelse. Fastholder man som anført, at kirkeministeren kan bestemme, at reglerne i lov om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 159 af 1. april 1950, skal finde anvendelse ved besættelse af stillingen som vicebiskop, vil menighedsrådene i Sydstrømø præstegæld ene af samtlige menighedsråd i kongeriget komme i den særstilling, at de ved eventuel ledighed af stillingen som sognepræst i deres præstegæld ikke bliver ene om indstillingsretten, men må dele denne med samtlige andre færøske menighedsråd. Dette er jo en følge af, at de to embeder er forbundet med hinanden, og at besættelsen af dobbeltembedet sker i henhold til loven om bispeembeders besættelse. Hvorvidt det eventuelt kræver en tilsvarende ændring i loven vedrørende menighedsråd, for så vidt angår Sydstrømø præstegæld, skal jeg lade stå hen. Bliver vicebiskoppen derimod udnævnt på samme måde som provsterne, kommer man formentlig uden om denne vanskelighed.

Lønmæssigt foreslås stillingen placeret i 14. lønningsklasse i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v., d. v. s. i lovens næsthøjeste lønningsklasse — samme lønningsmæssige placering som domprovster — med en begyndelsesløn på 36.000 kr. stigende efter 3 år til 39.000 kr. Desuden foreslås der tillagt vicebiskoppen et repræsentationstillæg på 3.000 kr. årligt. Vicebiskoppens lønning afholdes på samme måde som lønninger til folkekirkens præster, medens repræsentationstillæg, kontorholdsvederlag og befodringsgodtgørelse foreslås dækket af statskassen.

Det vil sikkert være de fleste medlemmer af det høje ting bekendt, at hverken jeg eller mit parti på Færøerne, sambandspartiet, har medvirket til gennemførelse af foreliggende sag i Færøernes lagting. En af hovedgrundene hertil var, at sagen, da den var til behandling i lagtinget, var så dårligt oplyst, at det på daværende tidspunkt efter vort skøn ikke var muligt, hverken for lagting eller menighedsrådene, at tage en forsvarlig, sagligt begrundet stilling til sagen. Sådan som sagen foreligger i dag, mener jeg efter omstændighederne at kunne stemme for lovforslaget, da de beføjelser, der tillægges vicebiskoppen, i store træk er de samme, som provsten har i henhold til gammel hævdyndet praksis.

Jeg forstår lovforslaget således, at vicebiskoppen — og med ham den færøske kirke — fortsat henhører under biskoppen i Københavns stift. Jeg og mange med mig vil lægge megen vægt på, at den tilsynspligt, biskoppen har over for den færøske kirke, fortsat må blive udøvet. Det vil med andre ord sige, at biskoppen over Københavns stift også i fremtiden som hidtil er forpligtet til at foretage visitatsrejser til Færøerne. Jeg vil oven i købet udtale håbet om, at disse rejser i fremtiden vil blive hyppigere end hidtil. Jeg vil sætte pris på at få en udtalelse fra den højtærede kirkeminister, om den højtærede minister er enig med mig heri.

Det, der er af afgørende betydning for mig og store dele af det færøske kirkefolk, er, at vore menigheder på Færøerne fremdeles som hidtil har mulighed for at bevare den åndelige forbindelse og fællesskabet med kirken hernede, således at den åndelige vekselvirkning mellem den danske og fær-